SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 27. oktobra 2011*

V zadevi C-402/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) z odločbo z dne 26. maja 2010, ki je prispela na Sodišče 6. avgusta 2010, v postopku

Groupe Limagrain Holding

proti

Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi A. Borg Barthet, v funkciji predsednika petega senata, J.-J. Kasel, sodnik, in M. Berger (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: R. Şereş, administratorka,

* Jezik postopka: francoščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. maja 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Groupe Limagrain Holding A. Monod in V. Maignan-Artiga, odvetnika,

– za Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer F. Blancpain, odvetnik,

– za francosko vlado G. de Bergues in B. Cabouat, zastopnika,

– za Evropsko komisijo B. Burggraaf in D. Triantafyllou, zastopnika,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago določb Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo

sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 351, str. 1), kakor je bila spremenjena med drugim z Uredbo Komisije (EGS) št. 1708/93 z dne 30. junija 1993 (UL L 159, str. 77, v nadaljevanju: Uredba št. 3665/87), v povezavi z določbami Uredbe Sveta (EGS) št. 565/80 z dne 4. marca 1980 o predplačilu izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 4, str. 156).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Groupe Limagrain Holding (v nadaljevanju: Limagrain), ki je pravna naslednica družbe Maïs Céréales Technologie (v nadaljevanju: MCT), in Office national interprofessionnel des céréales (v nadaljevanju: ONIC), ki je postal Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer, zaradi vračila vnaprej plačanega izvoznega nadomestila družbi MCT.

Pravni okvir

Uredba št. 565/80

3 Z Uredbo št. 565/80 je za nekatere kmetijske proizvode, med katerimi so tisti s področja uporabe Uredbe Sveta (EGS) št. 2727/75 z dne 29. oktobra 1975 o skupni ureditvi trga za žita (UL L 281, str. 1), ki je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1766/92 z dne 30. junija 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 12, str. 324), uveden postopek predfinanciranja nadomestil za izvoz v tretje države.

4 Člen 4(1) te uredbe določa:

„Znesek, enak izvoznemu nadomestilu, se na zahtevo zadevne stranke plača takoj, ko pridejo osnovni proizvodi pod carinski nadzor, s čimer se zagotovi, da bodo predelani proizvodi ali blago izvoženi v določenem roku.“

5 Člen 6 te uredbe določa:

„Ugodnosti ureditve iz te uredbe so odvisne od predložitve varščine, s katero se jamči vračilo zneska, ki je enak plačanemu znesku in dodatnemu znesku.

Brez poseganja v primere višje sile zapade ta varščina v celoti ali delno:

– če znesek ni bil vrnjen, kadar ni bilo izvoza v roku iz člen[a] 4(1) […],

ali

– če se izkaže, da ne obstaja pravica do izvoznega nadomestila, ali če je obstajala pravica do nižjega nadomestila.“

Uredba št. 3665/87

6 V Uredbi št. 3665/87 so v členih od 24 do 33 poglavja 3 pod naslovom 2 opisana podrobna pravila za uporabo Uredbe št. 565/80 ter formalnosti in pogoji, ki jih je treba izpolniti za predplačilo nadomestila v primeru predelave ali skladiščenja pred izvozom.

7 Člen 25(1), prvi pododstavek, te uredbe določa:

„1. Če izrazi izvoznik namen, da bo proizvode po predelavi ali skladiščenju izvozil in da bo zaprosil za nadomestilo v skladu s členoma 4 ali 5 Uredbe (EGS) št. 565/80, je po teh določbah upravičen do nadomestila, če carinskim organom predloži deklaracijo (v nadaljevanju: plačilna deklaracija)."

8 Člen 26(1) te uredbe določa:

„Ob sprejetju plačilne deklaracije se proizvodi ali blago predajo pod carinski nadzor, dokler ne zapustijo carinskega območja Skupnosti ali dokler ne dosežejo predvidene destinacije."

9 Člen 27(5), prvi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 določa:

„Osnovni proizvodi lahko zaradi predelave ostanejo pod carinskim nadzorom šest mesecev od datuma sprejetja plačilne deklaracije."

10 Člen 29(1) in (2) te uredbe določa:

„1. Znesek, ki ga je treba plačati pred izvozom, nakaže država članica, v kateri je sprejeta plačilna deklaracija.

2. Znesek se plača le na podlagi pisnega zahtevka izvoznika […]"

11 Člen 31(1) te uredbe določa:

„Pred sprejetjem plačilne deklaracije je treba položiti varščino v znesku, izračunanem v skladu s členom 29(3), ki se po potrebi poveča za pozitivni monetarni kompenzacijski znesek, tako dobljena vsota pa se poveča za 20 %. […]"

12 Člen 33(1) te uredbe določa:

„Če se za proizvode ali blago, ki so upravičeni do nadomestila po tem poglavju, predloži dokazilo o upravičenosti do nadomestila, se predplačilo in znesek za plačilo poračunata med seboj. Če je znesek za izvoženo količino višji od plačanega predplačila, se zadevni osebi plača razliko.

Če je znesek za izvoženo količino nižji od plačanega predplačila, in zlasti če se uporablja odstavek 2, pristojni organ takoj začne postopek iz člena 29 Uredbe (EGS) št. 2220/85, da prejemnik povrne razliko med obema zneskoma, povečano za 20 %."

Uredba (EGS) št. 3719/88

13 Člen 43(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 3719/88 z dne 16. novembra 1988 o določitvi skupnih podrobnih pravil za uporabo sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj in potrdil o vnaprejšnji določitvi za kmetijske proizvode (UL L 331, str. 1) določa:

„Če je za osnovne proizvode uveden postopek, določen v členu 4 Uredbe (EGS) št. 565/80 […] in je bilo uporabljeno izvozno dovoljenje ali potrdilo o vnaprejšnji določitvi, in če zadevna stranka v celoti ali deloma:

– umakne iz carinskega nadzora takšne osnovne proizvode, v takšni ali predelani obliki, ali takšne proizvode ali blago, ali

– ne spoštuje skupnega roka iz členov 27(5) in 28(5) Uredbe (EGS) št. 3665/87 ali iz drugih predpisov,

obveznost izvoza ni bila izpolnjena za zadevno količino."

Uredba (EGS) št. 2913/92

14 Na podlagi člena 105, prvi odstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307, v nadaljevanju: carinski zakonik Skupnosti):

„Oseba, ki jo določijo carinski organi, vodi evidenco o vsem blagu, danem v postopek carinskega skladiščenja, in to v obliki, ki jo ti organi potrdijo. Evidenca blaga ni potrebna, kadar javno skladišče upravljajo carinski organi."

Uredba (EGS) št. 2454/93

15 Člen 504(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3, v nadaljevanju: Uredba o izvajanju

carinskega zakonika Skupnosti) je v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja, določal:

„Brez poseganja v odstavka 2 in 3 imajo carinska skladišča, v katerih se skladišči blago v postopku carinskega skladiščenja, eno od naslednjih oznak:

[…]

– skladišče tipa C: zasebno skladišče v skladu z drugo alineo drugega odstavka člena 99 zakonika, v katerem je imetnik skladišča tudi depozitar blaga, vendar ni nujno lastnik blaga,

[…]“

16 Člen 517(1) te uredbe je določal:

„V skladiščih tipa A, C, D in E carinski organi določijo imetnika skladišča, ki mora voditi evidence blaga iz člena 105 [carinskega zakonika Skupnosti].

Te evidence blaga morajo biti na razpolago nadzornemu uradu, zato da lahko ta opravi vse kontrole.“

17 Člen 520 te uredbe je določal:

„1. Evidence blaga iz člena 105 [carinskega zakonika Skupnosti] morajo vsebovati vse podatke, ki so potrebni za pravilno izvajanje in nadzor nad postopkom.

Predvsem morajo vsebovati:

(a) navedbe iz polj št. 1, 31, 37 in 38 deklaracije za vnos blaga v postopek;

(b) podatke o deklaracijah, na podlagi katerih je blago pridobilo carinsko dovoljeno rabo ali uporabo za zaključek postopka carinskega skladiščenja;

(c) datum, podatke o drugih carinskih dokumentih in vse druge dokumente v zvezi z vnosom in zaključkom;

(d) navedbe, potrebne za spremljanje blaga in predvsem določanje mesta, kjer blago je, vključno z navedbami v zvezi z morebitnim prenosom blaga iz enega carinskega skladišča v drugo, ne da bi bil postopek končan;

(e) navedbe o skupnem skladiščenju blaga iz člena 524;

(f) vse druge podrobnosti, ki bi lahko bile potrebne pri prepoznavanju blaga;

(g) navedbe o običajnih ravnanjih z blagom;

(h) navedbe o začasni odstranitvi blaga iz prostorov carinskega skladišča.

[…]

3. Iz evidenc blaga mora biti v vsakem trenutku razvidno dejansko stanje zalog blaga, ki je še v postopku carinskega skladiščenja. Imetnik skladišča mora nadzornemu uradu v rokih, ki jih določijo carinski organi, predložiti izpisek stanja teh zalog.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

18 MCT je bila specializirana za shranjevanje žit, zlasti koruze v zrnju, in za predelavo te koruze v koruzni zdrob, ki bi bil nato izvožen.

19 Ta družba je 30. septembra 1994 na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 565/80 oddala deklaracijo, v kateri je navedla, da je bila v carinsko skladišče dana zaloga koruze pred njenim izvozom v obliki zdroba.

20 Skladišče, v katero je bila dana zaloga, je bilo skladišče tipa C v smislu člena 504 Uredbe o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti.

21 Na podlagi te deklaracije je ONIC izplačal predplačilo nadomestila v višini 2.523.414,07 FRF.

22 Leta 1996 so carinske službe opravile kontrolo dokumentacije, ki je pokazala, da v obdobju skladiščenja za to blago, dano v postopek carinskega skladiščenja, ni bila vodena evidenca blaga, kot to določa člen 105 carinskega zakonika Skupnosti.

23 ONIC je z dopisom z dne 17. novembra 1998 od družbe MCT zahteval vračilo zneska 3.028.096,88 FRF, ki je ustrezal znesku nadomestila, ki ga je ta družba prejela vnaprej in ki je bil na podlagi člena 33 Uredbe št. 3665/87 zvišan za kazen v višini 20 %.

24 Družba MCT je predlagala, naj se nalog za izterjavo, ki ga je izdal ONIC, razveljavi.

25 Tribunal administratif de Clermont-Ferrand je s sodbo z dne 7. oktobra 2004 zavrnilo ta zahtevek. Cour d'appel de Lyon je s sodbo z dne 21. junija 2007 potrdilo to sodbo.

26 Družba Limagrain, ki je pravna naslednica družbe MCT, je vložila pritožbo pri Conseil d'État.

27 V teh okoliščinah je Conseil d'État zaradi dvomov glede razlage člena 4(1) Uredbe št. 565/80 in člena 105 carinskega zakonika Skupnosti prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali to, da se ne vodi evidenca blaga v zvezi s proizvodi ali blagom, danim v postopek carinskega skladiščenja, ob neupoštevanju obveznosti, ki jih ima imetnik skladišča na podlagi carinskih predpisov Skupnosti, zadostuje, da se izvozniku, ki je svoje proizvode ali blago dal v to skladišče, odvzame pravica do vnaprejšnjega financiranja, določenega v povezanih določbah [Uredbe št. 3665/87 in Uredbe št. 565/80]?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, kakšne posledice ima to za zneske, ki jih je prejemnik prejel?

Zlasti:

a) V primeru, ko se dokaže, da je bilo blago dejansko izvoženo, ali je za znesek nadomestil, povezanih s tem izvozom, mogoče šteti, kot da izvozniku pripada v celoti ali delno? Ali je treba v tem zadnjem primeru uporabiti stopnjo nadomestil, kot je vnaprej določena na podlagi predpisov o predplačilu izvoznih nadomestil, ali stopnjo, ki se je uporabljala na datum dejanskega izvoza, in sicer v okviru vnaprej določene stopnje ali ne?

b) V primeru obveznosti celotnega ali delnega vračila prejetih zneskov, ali je treba na podlagi člena 33 [Uredbe št. 3665/87] povečati neupravičen znesek, ki ga je treba vrniti, za kazen, določeno v teh določbah, čeprav je za vodenje evidence blaga pristojen imetnik skladišča, ko je carinsko skladišče kot v obravnavani zadevi zasebno skladišče tipa C, ki ga vodi sam izvoznik kmetijskih proizvodov?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

28 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba predpise prava Unije glede predfinanciranja izvoznih nadomestil razlagati tako, da to, da se ob neupoštevanju obveznosti iz carinskih predpisov Skupnosti ne vodi evidenca proizvodov, danih pod carinski nadzor, zadostuje, da se izvozniku odvzame pravica do predplačila izvoznih nadomestil v zvezi s temi proizvodi.

29 Da bi odgovorili na to vprašanje, je treba spomniti na za obravnavano zadevo pomembne značilnosti sistema predplačil izvoznih nadomestil.

30 Člen 4(1) Uredbe št. 565/80 določa, da se znesek, enak nadomestilu, izvozniku plača takoj, ko pridejo osnovni proizvodi pod carinski nadzor, s čimer se zagotovi, da bodo predelani proizvodi izvoženi v določenem roku. V skladu s členom 25 Uredbe

št. 3665/87 je treba za upravičenost do predfinanciranja izvoznih nadomestil carinskim organom predložiti plačilno deklaracijo, ki jo morajo ti tudi sprejeti. V skladu s členoma 26 in 27 te uredbe morajo biti osnovni proizvodi pod carinskim nadzorom od sprejetja zahtevka za plačilo in dokler niso izvoženi, kar se mora načeloma zgoditi v roku šestih mesecev.

31 Iz povezanega branja teh določb izhaja, da pravilno delovanje sistema predfinanciranja izvoznih nadomestil temelji na mehanizmu kontrole, ki se izvaja s postopkom carinskega nadzora. Z uporabo tega postopka morajo imeti pristojni nacionalni organi možnost, da po postopku, ki je enak v vseh državah članicah, kadarkoli preverijo in se prepričajo, ali so izpolnjeni materialni pogoji za dodelitev zahtevanega nadomestila, kot so opredeljeni v veljavnih predpisih prava Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 1988 v zadevi Bayernwald Früchteverwertung, 121/87, Recueil, str. 6273, točka 18).

32 Izpolnjevanje obveznosti v zvezi s postopkom carinskega nadzora je tako pogoj za upravičenost do predplačila izvoznega nadomestila na podlagi določb Uredbe št. 565/80.

33 Med temeljnimi obveznostmi v zvezi s tem postopkom je v skladu s členom 105 carinskega zakonika Skupnosti tudi obveznost vodenja evidenc o vsem blagu, danem v postopek carinskega skladiščenja, razen če gre za javno skladišče, ki ga upravljajo carinski organi. Ta izjema v zadevi v glavni stvari ni pomembna, ker so bili osnovni proizvodi dani v zasebno skladišče tipa C.

34 Na podlagi člena 520(1), prvi pododstavek, Uredbe o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti morajo carinske evidence vsebovati vse podatke, ki so potrebni za pravilno izvajanje postopka carinskega nadzora.

35 V različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja zadeve v glavni stvari, so bili v tem členu 520(1), drugi pododstavek, našteti podatki, ki so predvsem morali biti navedeni v evidenci blaga. Uporaba prislova „predvsem“ v zvezi s temi podatki nakazuje, da je zakonodajalec to naštevanje obravnaval kot nujno potreben minimum.

36 Poleg tega je v odstavku 3 člena 520 pojasnjeno, da mora biti „iz evidenc blaga […] v vsakem trenutku razvidno dejansko stanje zalog blaga, ki je še v postopku carinskega skladiščenja“.

37 Iz tega je mogoče sklepati, da če nujno potrebni minimalni podatki, zahtevani v členu 520 in naslednjih carinskega zakonika Skupnosti, manjkajo, obveznosti vodenja evidenc blaga ni mogoče šteti za izpolnjeno (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Bayernwald Früchteverwertung, točka 19). Posledica tega je neizpolnitev temeljne obveznosti v zvezi s postopkom carinskega nadzora. Zato eden od pogojev za pridobitev predplačila izvoznega nadomestila na podlagi določb Uredbe št. 565/80 ni izpolnjen.

38 Vendar je treba upoštevati cilj evidenc blaga, ki je možnost preverjanja vrste in natančnih količin blaga, za katero se dolguje nadomestilo. Zato ob dvomu o pravilnosti nekaterih vpisov v evidencah blaga ni izključena uporaba dodatnih dokumentov, da bi se morebitni dvomi odpravili (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Bayernwald Früchteverwertung, točka 19). Tako je preostale dvome o pravilnosti nekaterih vpisov

oziroma o neskladjih ali manjših izpustih v teh evidencah blaga mogoče razjasniti z dodatnimi dokumenti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Bayernwald Früchteverwertung, točka 20).

39 Tako je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba predpise prava Unije v zvezi s predfinanciranjem izvoznih nadomestil razlagati tako, da to, da se v skladu s carinskimi predpisi Unije vodijo evidence blaga za proizvode, dane pod carinski nadzor, pomeni pogoj za predplačilo izvoznega nadomestila v zvezi s temi proizvodi. Vendar je preostale dvome o pravilnosti nekaterih vpisov oziroma o neskladjih v teh evidencah blaga mogoče razjasniti z dodatnimi dokumenti, če jih pristojni nacionalni organi štejejo za zadostne.

Drugo vprašanje

40 Z drugim vprašanjem želi predložitveno sodišče ob navajanju položaja, v katerem ni bila izpolnjena obveznost, da je treba v skladu s carinskimi predpisi Unije voditi evidence blaga za proizvode, dane pod carinski nadzor, izvedeti, kakšne posledice je treba izpeljati iz te neizpolnitve glede zneskov, ki jih je izvoznik prejel na podlagi predplačila izvoznega nadomestila.

41 To vprašanje ima dva dela.

42 Predložitveno sodišče na prvem mestu v bistvu sprašuje, ali je, če se dokaže, da je bilo blago, na katero se nanaša plačilna deklaracija za predplačilo, dejansko izvoženo, za izvozno nadomestilo za to blago mogoče šteti, kot da izvozniku pripada, in po kateri stopnji je treba v tem primeru izračunati znesek tega nadomestila.

43 Najprej je treba poudariti, da je, kot je razvidno iz točk od 30 do 32 te sodbe, upravičenost do predplačila nadomestila odvisna zlasti od tega, ali je dokazano, da so bili proizvodi, za katere je bila predložena plačilna deklaracija, dani pod carinski nadzor in da so ostali pod tem nadzorom, dokler niso bili izvoženi. Dokaz o izpolnitvi obveznosti v zvezi s postopkom carinskega nadzora je naloga izvoznika in mora biti predložen v skladu s carinskimi predpisi Unije, kot so obrazloženi v točkah od 37 do 39 te sodbe.

44 Namen predaje teh proizvodov pod carinski nadzor je zagotoviti enakost med proizvodi, na katere se nanaša plačilna deklaracija, in proizvodi, ki so bili dejansko izvoženi. Če predaja v carinski postopek skladiščenja ni bila opravljena pravilno, o tem, da je bilo blago iz plačilne deklaracije za predplačilo dejansko izvoženo, ni mogoče predložiti zadostnega dokaza. Mogoče je dokazati le, da je bilo izvoženo po količini in vrsti podobno blago.

45 Nepravilna predaja v postopek carinskega skladiščenja je sankcionirana zlasti z uporabo člena 43 Uredbe št. 3719/88 (glej sodbo z dne 21. marca 2000 v zadevi LFZ Nordfleisch, C-217/98, Recueil, str. I-1619, točka 42). V odstavku 1 člena 43 je določeno, da če je za proizvode uveden postopek, določen v členu 4 Uredbe št. 565/80, in

izvoznik takšne proizvode v celoti ali deloma umakne iz carinskega nadzora, je treba šteti, da obveznost izvoza za zadevno količino ni bila izpolnjena, zaradi česar se za to količino popolnoma izgubi pravica do nadomestila.

46 Enako kot umik iz carinskega nadzora je treba obravnavati primer, ki ga navaja predložitveno sodišče, in sicer da ni bila izpolnjena obveznost, da je treba v skladu s carinskimi predpisi Unije voditi evidence blaga za proizvode, dane pod ta nadzor. Zaradi teh dveh okoliščin namreč carinski organi ne morejo nadzirati poti zadevnih proizvodov in posledično preveriti, ali so izpolnjeni pogoji v zvezi s sistemom predplačil izvoznih nadomestil.

47 Zato je treba na prvi del drugega vprašanja odgovoriti, da če in kolikor ni bila izpolnjena obveznost, da je treba v skladu s carinskimi predpisi Unije voditi evidence blaga za proizvode, ki so v skladu s členom 4 Uredbe št. 565/80 dani pod carinski nadzor, dokaz o tem, da je bilo izvoženo blago, ki je po vrsti in količini podobno blagu iz plačilne deklaracije za predplačilo, ne zadošča za to, da bi bilo za znesek izvoznega nadomestila v zvezi s tem blagom mogoče šteti, da pripada izvozniku.

48 Predložitveno sodišče na drugem mestu v bistvu sprašuje, ali je treba – če mora izvoznik zaradi neizpolnitve obveznosti vodenja evidenc blaga za proizvode, dane v carinsko skladišče, v celoti ali delno vrniti zneske, ki jih je prejel na podlagi predplačila izvoznega nadomestila – znesek, ki ga je treba vrniti, v skladu s členom 33(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 zvišati za 20 %.

49 Najprej je treba opozoriti, da člen 33(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 določa, da če je znesek, dolgovan na podlagi izvoznega nadomestila, nižji od plačanega predplačila, mora nacionalni pristojni organ takoj začeti postopek, da prejemnik povrne razliko med obema zneskoma, povečano za 20 %.

50 Res je, da v tej določbi oseba, ki ji je po potrebi treba naložiti 20-odstotno zvišanje, ni izrecno opredeljena. Vendar je, kot je navedla Evropska komisija, zgolj izvoznik v razmerju s pristojnimi organi. On je tisti, ki mora najprej na podlagi člena 25 Uredbe št. 3665/87 predložiti plačilno deklaracijo in ki mora, preden pristojni organi to vlogo sprejmejo, v skladu s členom 31 te uredbe položiti varščino v višini zneska nadomestila, izračunanega na ta dan in zvišanega za 20 %. Prav tako mora nato izvoznik na podlagi člena 29 te uredbe predložiti pisni zahtevek, ki je za pristojne organe edino pooblastilo, da mu vnaprej nakažejo izvozno nadomestilo. Zaradi te dodatne formalnosti ima zlasti izvoznik možnost, da se ob spremembi destinacije blaga popolnoma odpove temu plačilu, pri čemer v tem primeru vzame nazaj celotno varščino, ki jo je položil (glej zgoraj navedeno sodbo LFZ Nordfleisch, točki 36 in 40).

51 Poleg tega je iz štiridesete uvodne izjave Uredbe št. 3665/87 razvidno, da je bilo 20-odstotno zvišanje določeno, da zadevni izvoznik ne bi pridobil neupravičenih koristi. Kot je razsodilo Sodišče, bi v primerih, v katerih se uporabi postopek predfinanciranja, gospodarski subjekti neupravičeno prejeli brezplačno posojilo, če bi se kasneje pokazalo, da nadomestila ni bilo mogoče dodeliti (sodba z dne 5. februarja 1987 v zadevi Plange Kraftfutterwerke, 288/85, Recueil, str. 611, točka 14).

52 Zato je izvoznik tisti, ki mora nositi posledice neizpolnjevanja obveznosti, ki so določene v sistemu predfinanciranja izvoznih nadomestil.

53 Ne glede na odgovornost osebe, ki jo pristojni organi določijo za vodenje evidenc blaga za proizvode, ki so dani v carinsko skladišče, mora torej izvoznik nositi posledice neizpolnitve te obveznosti. Glede tega je treba navesti, da je izvoznik prost pri izbiri sopogodbenikov in mora biti ustrezno previden, tako da ali vključi klavzule v zvezi s tem v pogodbe, ki jih sklene, ali sklene posebno zavarovanje (sodba z dne 11. julija 2002 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, str. I-6453, točka 80).

54 Vsekakor je treba dodati, da je v zadevi v glavni stvari, kjer je bilo blago skladiščeno v zasebnem skladišču tipa C, evidence blaga v skladu s členom 517(1) Uredbe o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti moral voditi imetnik skladišča, ki je bil na podlagi člena 504(1) te uredbe depozitar in torej izvoznik.

55 Zato je treba na drugi del drugega vprašanja odgovoriti, da je treba, če mora izvoznik zaradi neizpolnitve obveznosti vodenja evidenc blaga za proizvode, dane v carinsko skladišče, v celoti ali delno vrniti zneske, ki jih je prejel na podlagi predplačila izvoznega nadomestila, neupravičeno izplačan znesek, ki ga je treba vrniti, v skladu s členom 33(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 zvišati za 20 %.

Stroški

56 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. Predpise prava Unije v zvezi s predfinanciranjem izvoznih nadomestil je treba razlagati tako, da to, da se v skladu s carinskimi predpisi Unije vodijo evidence blaga za proizvode, dane pod carinski nadzor, pomeni pogoj za predplačilo izvoznega nadomestila v zvezi s temi proizvodi. Vendar je preostale dvome o pravilnosti nekaterih vpisov oziroma o neskladjih v teh evidencah blaga mogoče razjasniti z dodatnimi dokumenti, če jih pristojni nacionalni organi štejejo za zadostne.

2. Predpise prava Unije v zvezi s predfinanciranjem izvoznih nadomestil je treba razlagati tako:

– **če in kolikor ni bila izpolnjena obveznost, da je treba v skladu s carinskimi predpisi Unije voditi evidence blaga za proizvode, ki so dani pod carinski nadzor, dokaz o tem, da je bilo izvoženo blago, ki je po vrsti in količini podobno blagu iz plačilne deklaracije za predplačilo, ne zadošča**

za to, da bi bilo za znesek izvoznega nadomestila v zvezi s tem blagom mogoče šteti, da pripada izvozniku;

– **če mora izvoznik zaradi neizpolnitve obveznosti vodenja evidenc blaga za proizvode, dane v carinsko skladišče, v celoti ali delno vrniti zneske, ki jih je prejel na podlagi predplačila izvoznih nadomestil, je treba neupravičeno izplačan znesek, ki ga je treba vrniti, v skladu s členom 33(1), drugi pododstavek, Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, kakor je bila spremenjena med drugim z Uredbo Komisije (EGS) št. 1708/93 z dne 30. junija 1993, zvišati za 20 %.**

Podpisi